

Upokojenci so aktivni

Zveza društev upokojencev občine Grosuplje ima uclanjenih šest društev, to so: Grosuplje, Šmarje-sap, Višnja gora, Stična, Šentvid pri Stični in Dobropolje. Vsa so živa in delovna, posebno dobro skrbijo za rekreacijo in boljše počutje svojih članov. ZDU je bila ustanovljena pred osmimi leti in se je svojim delom uveljavila na področju rekreacije, športa, pri gradnji Doma starejših občanov in pri reševanju raznih socialnih vprašanj. Vsa naša društva imajo program dela in finančni načrt, katerega dobro izvajajo. Lep primer je bil udeležba 400 upokojencev pri Odkritju spomenika na Korinju. ZDU ima tesne stike z občinsko konferenco SZDL, posebno pa še z Občinskim sindikalnim svetom, kjer smo kolektivni člani. Naše sodelovanje z vsemi družbenopolitičnimi organi in tudi skupščino občine Grosuplje daje prav lepe sadove, saj so se v letu 1984 v Grosupljem odigrale 9. športne igre društev upokojencev Dolenjske regije, ki so tekmovali iz šestih občin: Grosuplje, Ribnice, Kočevja, Trebnjega na Dol., Novega mesta in Črnomlja. Pokrovitelj teh iger je bil Občinski sindikalni svet Grosuplje. Skupaj je tekmovalo 140 tekmovalcev-upokojencev. V letu 1985 smo imeli zaključek Teden upokojenca v Šentvidu pri Stični. Organizator je bil ZDU Grosuplje, prireditelj pa DU Šentvid pri Stični s pevskim moškim zborom in osnovno šolo Šentvid pri Stični. Priredili so nam lep bogat kulturni program. Na tej proslavi so bili najbolj delovni člani nagrajeni s knjigo Josipa Vidmarja »OBRAZI«.

Letošnje leto pa smo ob zaključku Tedna upokojenca in ob proslavi 40-letnice organiziranja društev upokojencev imeli 18. 10. 1986 prireditve v Družbenem domu v Grosupljem. Proslava je bila vključena v počastitev občinskega praznika občine Grosuplje. Poleg kulturnega programa, ki so ga izvajali otroci osnovne šole Grosuplje in ženski pevski zbor Grosuplje, je imel govor predsednik skupščine občine Grosuplje Franc Gruden. V svojem govoru nam je obrazložil skrb za naše upokojence, za kar se mu zahvaljujemo. Proslave so se udeležili tudi sekretar občinskega sindikalnega sveta Franc Štibernik in zastopnik občinske konference SZDL Gabrijel Berginc. Od Republiške zveze društev upokojencev Slovenije pa sta se udeležila tov. Janez Erjavec in Jože Jurač. Najbolj zaslužni člani, organizacija in podjetje pa so dobili republiška in občinska priznanja. Republiška zveza društev upokojencev Slovenije je podelila »PRIZNANJA« Občinskemu sindikalnemu svetu Grosuplje, podjetju »Motvoz in Platno« Grosuplje in predsedniku DU Grosuplje, tov. Francu Lajevcu. Občinski sindikalni svet Grosuplje in ZDU Grosuplje pa sta skupno podelila 72 »Priznanj« najbolj zaslužnim našim članom. Podelil jih je sekretar občinskega sindikalnega sveta Grosuplje tov. Franc Štibernik, za kar se mu zahvaljujemo. Posebno se zahvaljujemo celotnemu občinskemu sindikalnemu svetu, ki nam je materialno omogočil to prireditve.

Predsednik ZDU
Jakob Perovšek

Na slavnostni seji skupščine občine in družbenopolitičnih organizacij ob občinskem prazniku — 29. oktobra so v kulturnem delu sodelovale pevke Ženskega pevskega zbora iz Grosuplje pod vodstvom tov. Mojce Intihar. Večina pevk sodeluje v zboru že nekaj let. Želijo pa si, da bi se jim pridružil še kaj deklet in žena, ki jih petje veseli. (foto: L. ROZMAN)

Grosupeljska pot je označena

V jesenskem času so se člani planinskega društva Grosuplje odrekli večjim vzponom, tudi kateremu drugemu opravilu in do konca označili Grosupeljsko pot. Tako je tovrstna slovenska planinska ponudba bogatejša še za eno. Želeli smo imeti zato, da svojim članom in drugim ljubiteljem narave ponudimo to obliko rekreacije po dolinah in vzpetinah okrog domačega kraja, da spoznamo vas, za katere marsikdo ne ve, kje ležijo. Če jih želimo spoznati, je to najlažje na planinski način: prehodni in zapomnil si jih boš.

Za celotno pot bi rabili približno štiri dni hoje po sedem, osem ur. Seveda pa se lahko podaste nanjo po manjših razdaljah. Na štirinajstih mestih so žige, katerih odise zberete na posebnem kartončku, potem pa vas čaka še lična značka, oboje dobite pri PD Grosuplje.

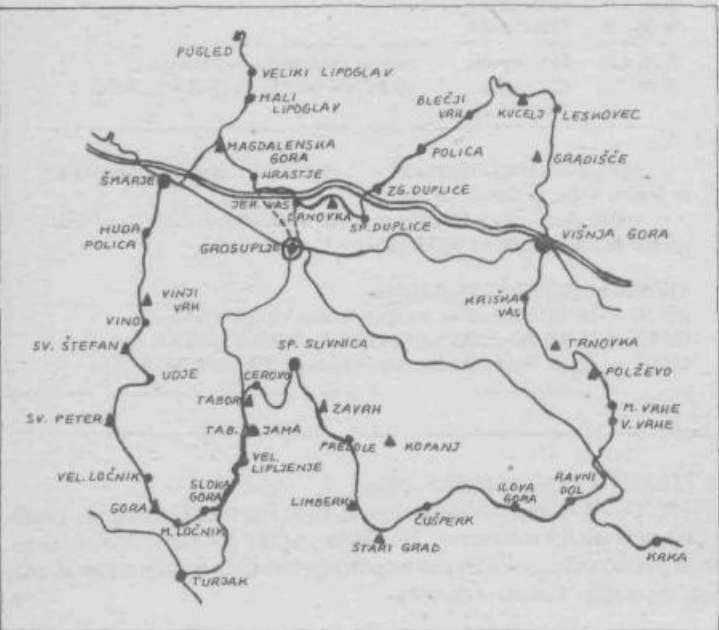
Seznam kontrolnih točk:
Grosuplje — motel »Turist«
Magdalenska gora — cerkveni zid
Mali Lipoglav — Kmečki turizem »Pri Jakopcu«
Pugled — spomenik

—Šmarje—gostilna »Majolka«
Gora — cerkveni zid
Taborska jama — gostišče
Limberk — Vrh
Stari Grad — ostanek zidu
Čušperk — bife Zabukovec
Ilova gora — spomenik
Polževo — na opuščnem vodnjaku
Višnja gora — gostilna »Serec«
Kucelj — stolp

Pot je označena, žigi so nameščeni, kartončki in značke se dobijo, izdelane imamo že tudi kovinske skrinjice za vpisovanje pohodnikov in blazinice za žige. Vzdali jih bomo najpozneje do spomladi, pripravili pa tudi pisarni opis poti in še popravili, kar je treba.

Hvala lepa delovnim organizacijam in posameznikom, ki so na različne načine prispevali deleže pri opravljenem delu. Še naprej si želimo razumevanja za potrebno pomoč, brez vas ne bi šlo. Želimo čimveč obiskovalcev na tej poti, če rabite kakšne informacije, se oglašite katerikoli četrtek ob 20. uri v pisarni KS Grosuplje.

A. Balantič

S knjigami prenatrpani prostori Splošne izobraževalne knjižnice v Grosupljem (foto: M. Žurman)

Zakaj knjižničarska dejavnost v naši občini nazaduje?

Dejstvo, da knjižničarska dejavnost v naši občini nazaduje, je boleča resnica, nad katero bi se moral zamisliti

vsakdo, predvsem pa tisti, ki so odgovorni za razvoj kulture v občini. Bistvo prečega stanja, v katerem se je

Sodelovanje med slovenskimi lovci

Ena od značilnosti slovenskih lovcev je tudi ta, da so zelo radi v prijetni lovski družbi, v kateri ne manjka šal in prijetnega klepeta o lovskih dogodivščinah. Kljub neizčrpnemu gradivu za razgovor in izmenjavo izkušenj ter velikega števila dobrih lovskih šal in dogodivščin pa včasih v okviru ene lovske družine kar malo zmanjka prijetnih tem za razgovor. Koncu koncev lovci tudi radi spoznavamo nove ljudi, še posebno, če so tudi le-ti iz vrst naše zelene bratovščine. Ker pa se tudi lova v drugih revirjih ne branimo je že več kot jasno, da v lovskih družinah kar uspešno razvijamo sodelovanje z drugimi lovskimi družinami. Skoraj vsaka lovska družina v Sloveniji ima razvito sodelovanje vsaj z eno lovsko družino iz območja naše ožje domovine ali iz zamejstva, kjer živijo Slovenci. Same oblike sodelovanja seveda niso enake, vendar pa to ne predstavlja nikakršne ovire. Lovske družine pač same opredelijo oblike in obseg svojega sodelovanja. Tudi lovske družine v Grosupeljski občini imajo različne oblike sodelovanja z drugimi lovskimi družinami, nekoliko manj pa, na žalost, sodelujejo med seboj. Ena izmed takšnih družin je tudi lovska družina Šentvid pri Stični, ki že skoraj od svojega obstoja sodeluje z sosednjo lovsko družino Šmartno iz Šmartnega pri Litiji. Kljub temu da sta to dve sosednji lovski družini je potrebno poudariti, da sta v različnih (vendar sosednjih) občinah in tudi v različnih Zvezah lovskih družin. Ta ugotovitev je pomembna zato, ker se včasih načini gospodarjenja, gojitve in lova divjadi razlikujejo od zveze do zveze kljub enotnim izhodiščem. Lovci obeh družin zato v glavnem sodelujejo v okviru raznih prireditev in skupnih lovov, ki jih vsako leto prireja druga lovska družina.

Posledica takšnega dobrega sodelovanja je bila tudi sporazumna zamenjava delov lovščic pred leti, kar je med lovskimi družinami prava redkost, saj so nam poznani v glavnem le mučni spori med lovskimi družinami, za vsako ped lovnege območja. Kljub dokaj uspešnemu sodelovanju med lovci obeh družin, pa s sodelovanjem nismo še povsem zadovoljni, zato bomo do prihodnjega leta razmislili še o drugih možnostih sodelovanja, ki bi obetajoče oblike še razširile in oplenitile.

Nekoliko manj uspešno kot z lovske družine Šmartno pa lovci lovske družine Šentvid sodelujemo tudi s sosednjimi družinami Veliki Gaber, Velika Loka in Ivančna gorica. S slednjimi smo s skupnimi močmi izgradili strelišče za glinaste golobe na Gradišču nad Stično, katerega sedaj uporabljamo lovci obeh družin za preizkušnje svojih strelskih sposobnosti in za izvedbo raznih tekmovalj. Nekoliko posebnosti pa je v sodelovanju z drugimi: pri lovski družini Šentvid v letošnjem letu začelo sodelovanje s Slovenskimi lovci iz zamejstva, iz avstrijskega Pliberka. Po povsem naključni pobudi se je sodelovanje pričelo najprej na strelskem področju, med strelskimi ekipami obeh družin. Na gostovanju je naša strelska ekipa v Pliberku osvojila prehodni pokal meddružinskega strelskega tekmovanja, ki bo vsako leto potekalo v drugi državi (v drugi družini) in s tem po drugačnih strelskih pravilih. Za tiste, ki ne vedo, naj poudarim, da lovci v Avstriji streljajo na 100 m z malokalibersko puško z optičnim pripomočkom (daljnogled) na tarčo, srnjak, brez naslona in stoji, na tarčo gams z bočnim naslonom in stoji in na tarčo lisica leže z naslonom ter na vsako s po desetimi metki. Streljanje na glinaste golobe pa izvajajo v lovskem položaju in brez klicanja goloba, to je presoja in delo »pulerja«. Tudi točkovanje je drugačno, saj vsak golob šteje le po 1 točko, ponavadi pa streljajo na 15 golobov. Uspeh naše ekipe je zatorej še večji, saj ni bila vajena takšne načina tekmovanja. Izid tekmovanja pa ni bil tako pomemben kot samo dejstvo, da so nas v Pliberku sprejeli izredno priščno in da smo že po dveh dnevih postali pravi prijatelji. Po obširnih razgovorih, v katerih smo spoznali avstrijski način organiziranja lovstva, smo izmenjali tudi mnogo lovskih dogodivščin, pa tudi izkušenj. Slovenske lovce iz Pliberka smo povabili v Šentvid na skupni lov, ki bo 29. novembra letos. Skupno z njimi bomo po končanem lovu proslavili dan republike ter tako še bolj učvrstili naše medsebojno sodelovanje, ki se je šele začelo.

Na kratko opisano sodelovanje LD Šentvid pri Stični naj bo spodbuda vsem LD v občini, da temu področju svoje aktivnosti namerinimo kar največ pozornosti. Na drugi strani je ta prispevek tudi izziv vsem, ki imajo smisel za pisanje, da se s svojimi prispevki vključijo v našo rubriko »Lovski kotiček«, ki je morala, žal, enkrat odpasti.

Bojan Lepičnik

knjižnica znašla, je zastarela miselnost, da je knjižnica namenjena le ljubiteljem knjig, po katerih segajo otroci, študentje, upokojenci in ljudje, ki zapolnijo svoj dolgčas s prebiranjem knjige.

Na pragu XXI. stoletja — v dobi računalnikov in avtomatizacije mora biti knjižnica predvsem kulturni in informacijski center družbeneskupnosti, ki služi urejanju, obdelavi in posredovanju informacij vsakomur, ki hoče delati kvalitetno in slediti novostim, razvoju ter spremembam, ki se v njegovi stroki vsakodnevno pojavljajo. To je bilo poudarjeno tudi na nedavnem posvetu Društva bibliotekarjev Slovenije v Mariboru. Nekatere knjižnice v Sloveniji uvajajo v poslovanje računalnike, težijo k posodobitvi urejanja in posredovanja knjižnega gradiva. Druge knjižnice imajo že izdelan načrt za reševanje osnovnih problemov, kot so prostor, kadri, knjižno gradivo — saj je to težava mnogih knjižnic v Sloveniji. Ta premik je opazen predvsem v občinah, kjer so spoznali, da brez nenehnega strokovnega dopolnjevanja vseh delavcev in spremljanja razvoja ne bodo dosegli zadovoljivih rezultatov. Vsem je že zdavnaj jasno, da en sam človek ali OZD ne more spremljati vseh novosti in zbirati informacij, ki se nanašajo na

	KADRI	KNJIŽNO GRADIVO	PROSTOR
glede na prebivalce občine	58%	69%	28%
glede na izposojeno knjižno gradivo	50%		54%

njihovo področje dela — to tudi ni racionalno. Vse te naloge mora opravljati ustanova, ki je za to primerno usposobljena. Takšna ustanova pa je knjižnica. Knjižničarska dejavnost v naši občini lahko ob takšnih mislih samo »zardeva«. Osrednja knjižnica Grosuplje se vse bolj bori za golo delovanje — za prostor, kjer bi knjige stale na knjižni polici ena ob drugi, za nove knjižničarje, ki bi posredovali knjige in informacije ljudem, ki se zavedajo, da brez nenehnega učenja s svojim delom naši družbi ne bodo veliko prispevali. Bori se za minimalne pogoje dela, ki bi prispevali k vzgoji in zavesti naših najmlajših, da je pisana beseda, informacija, permanentnost izobraževanja (učenje »od rojstva do smrti«) prvi pogoj za produktivno delo, ki omogoča vse dobrine življenja.

Mogoče bo kdo mislil, da pretiravamo in stanje knjižnice ni tako pereče. Vendar so tu dejstva, ki kažejo le na životarjenje naše knjižnice:

- Zaradi premajhnega prostora in pomanjkljive kadrovske zasedbe so ukinjene vse pravljčne ure, literarni večeri, pogovori s pisatelji, predstavitve knjig, knjižne in likovne razstave,
- knjižnična mreža je prepuščena večinoma sama sebi, krajevne knjižnice novih knjig skoraj ne dobivajo več, nimajo nobenih katalogov,
- knjižne police so prenatrpane in knjižničarke zaradi tega še same težko najdejo knjige,
- katalogi so neažurni in pomanjkljivi,
- sodelovanja med šolami, OZD ni več,
- bralcev je v osrednji knjižnici Grosuplje vse več: izposoja se je od l. 1982 do 1985 povečala za 200% pri istem številu zaposlenih,
- čitalnica ima le še pet sedežev,
- knjižničarke obdelujejo knjižno gradivo skupaj z bralci, ki prebirajo revije in časnike,
- knjižnica nima kasetofona, gramofona in drugih nujnih tehničnih pripomočkov,
- knjižnični prostor ni bil prebehljen od vselitve.

So za takšno stanje odgovorne knjižničarke? So si prizadevale premo! Normativ, da lahko knjižničarka izposodi na leto 10.000 — 12.000 knjig, pove vse. Na potrebo po knjigi in takojšnji akciji kažejo tudi podatki o doseganju minimalnih standardov za splošnoizobraževalne knjižnice v Sloveniji.

To so podatki za l. 1985. Največji problem je prostor, saj imamo glede na prebivalce občine le 28% (290 m²) prostora, imeti bi morali najmanj 1.014 m². Velika težava so tudi kadri — zaposlenih bi moralo biti 8 knjižničarskih delavcev, sedaj samo 4.

Na problem knjižničarstva opozarjamo že nekaj let. Vedno smo dobili in še dobivamo enak odgovor: ni sredstev, ni denarja, ni prostora. Za stvari, za katere se zavedamo, da so nujno potrebne, se tudi v teh stabilizacijskih

časih s skupnimi vlaganji vedno najdejo sredstva. Zato je prvi in osnovni problem predvsem ta, da se ne zavedamo ali nečemo priznati, da tudi občina Grosuplje potrebuje knjižnico, ki se bo razvijala kot kulturni in informativni center družbene skupnosti.

Vodja knjižnice

Slovenija
Moja dežela.

Iskra

ISKRA-BATERIJE ZMAJ, n. sol. o. INDUSTRIJA BATERIJ IN SVETILK
Ljubljana, Stegne 23

TOZD SPECIALNE BATERIJE, o. sub. o. Šentvid pri Stični

Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge

- 1. tehnologa II.**
Pogoji: VI. stopnja strokovne izobrazbe — kemijske strojne ali elektrotehniške smeri in 3 leta delovnih izkušenj ali V. stopnja strokovne izobrazbe — kemijske, strojne ali elektrotehniške smeri z možnostjo (dokazovanja) ugotavljanja delovne zmožnosti. Poskusno delo traja 40 delovnih dni.
- 2. tehnologa III.**
Pogoji: V. stopnja strokovne izobrazbe — tehnične smeri in 3 leta delovnih izkušenj. Poskusno delo traja 40 delovnih dni.
- 3. vodja skladiščnega oddelka**
Pogoji: V. stopnja strokovne izobrazbe — strojne ali ekonomske smeri in 2 leta delovnih izkušenj. Poskusno delo traja 50 delovnih dni.
- 4. tehničnega kontrolorja**
Pogoji: III. stopnja strokovne izobrazbe skrajšan program elektrotehniške usmeritve in 1 leto delovnih izkušenj. Poskusno delo traja 40 delovnih dni.
- 5. proizvodno baterijska opravila**
— 2 izvajalca — in sicer izdelovalec baterij in izdelovalka baterij
Pogoji: Končana osnovna šola in 3 mesece delovnih izkušenj. Poskusno delo traja 3 mesece.
- 6. snažilke**
Pogoji: Končana osnovna šola in 3 mesece delovnih izkušenj. Poskusno delo traja 40 delovnih dni.

Za vsa objavljena dela in naloge bodo kandidati sklenili delovno razmerje za nedoločen čas.

Interesenti naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev kadrovske službi ISKRA-BATERIJE ZMAJ, Ljubljana, Stegne 23 v roku 8 dni od dneva objave.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30-ih dneh po končanem zbiranju prijav.